

Ügyiratszám: MC/30638-13/2018.
Tárgy: a TV2 Média Csoport Zrt.
médiaszolgáltató fellebbezésének
elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

409/2019. (III. 26.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a TV2 Média Csoport Zrt. (1145 Budapest, Róna u. 174., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2019. január 16-án kelt, MN/30638-7/2018. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A véglegessé vált döntés ellen annak közlésétől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a másodfokú hatósághoz – a személyesen eljáró ügyfél esetében választása szerint elektronikus vagy postai úton, a jogi képviselő által kizárólag elektronikus – benyújtott keresetlevéllel közigazgatási per indítható. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a halasztó hatály elrendelése a bíróságtól azonnali jogvédelem iránti kérelem keretében kérhető. Tárgyalás tartása a felek bármelyikének kérelmére a Bíróságtól kérhető.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikus – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz. A Bíróság egyszerűsített perben, a tárgyaláson kívüli elbírálás szabályai szerint jár el.

Indokolás

I.

Az elsőfokú hatóság állampolgári bejelentés alapján hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta a Médiaszolgáltató TV2 csatornáján 2018. október 27. napján sugárzott, „*Lovagregény*” című műsorszámot megszakító reklámblokkokban közzétett, a 18 órakor kezdődött „*Tények*” című műsorszám előzetesét.

A 18 órakor kezdődött, „*Vízbe fojtotta gyermekét az anya*” című híryanagot szerepeltető, „*Tények*” című műsorszám előzetesének szövege az alábbi volt:

„Saját anyja fojtott meg egy négy hónapos csecsemőt Súlysápon. Az anya kegyetlenül a kád vizébe fojtotta a gyermeket, majd felvágta saját ereit. Úgy tudjuk, a rendőröket az anya hívta fel, a holttestet pedig a hazaérkező édesapa találta meg. Drámai részletek a tragédiáról este 6-kor a Tényekben a TV2-n!”

Az előzetes híryanagát kísérő éjszakai felvételeken a rendőrség munkatársai, a nappali felvételeken pedig az érintett súlysápi házról és annak udvaráról mutatott képsorok voltak láthatóak. A kamera a földre dobott, helyszínelők által használt gumikesztyűről közeli képeket rögzített, majd a ház kerítésén pásztázott végig, végül az utcát ábrázoló totálképes felvétellel zárt. A szegmenst lüktető zene kísérte. A műsorelőzetest összesen öt alkalommal tette közzé a Médiaszolgáltató.

A 2018. október 27. napján 18 órakor kezdődött „*Tények*” című műsorszámában első híregységként a „*Vízbe fojtotta gyermekét az anya*” című, csecsemőgyilkosságról szóló híryanag szövege az alábbi volt:

„Jó estét kívánok ismét! Borzalmas módon ölte meg négyhónapos gyermekét egy harmincöt éves nő Súlysápon. Információink szerint vízbe fojtotta a kislányt, aztán megpróbálta felválni saját ereit. A nő párja munkából hazaérve látta, hogy mit tett az anya. A környéken élők megdöbbentek, szerintük az asszony büszke volt a kislányára. Azt gondolják, depressziós lehetett. A nyugalom megzavarására alkalmas téma következik.”

Az elsőfokú hatóság az eset összes körülményeit, sajátosságait tekintetbe véve megállapította, hogy a 2018. október 27. napján sugárzott „*Tények*” című műsorszámot népszerűsítő műsorelőzetes és a „*Tények*” című műsorszám a képi megjelenítés, a narráció és a zenei aláfestés együttes hatása alapján alkalmas volt arra, hogy az átlagos néző nyugalomát megzavarja, ezért a Médiaszolgáltatónak a közönség figyelmét erre a tényre a bemutatástól különülten fel kellett volna hívnia. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság megállapította a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 14. § összesen hat alkalommal történt megsértését, amely értelmében:

„A vallási, hitbeli vagy más világnézeti meggyőződést sértő, az erőszakos vagy más módon a nyugalom megzavarására alkalmas képi vagy hanghatások médiaszolgáltatásban történő bemutatása előtt a nézők vagy hallgatók figyelmét erre a körülményre fel kell hívni.”

Az elsőfokú hatóság a jogsértések miatt esetenként 200.000 Ft, a hat alkalommal elkövetett jogsértés miatt összesen 1.200.000 Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

II.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatában foglaltakat fenntartva előadta, hogy a műsorszám előzetesének sem a képi megjelenítése, sem a hanghatásai, sem pedig a zenei aláfestése nem volt alkalmas az Mttv. 14. §-ában foglalt rendelkezés megsértésére. Álláspontja szerint a műsorelőzetes kizárólag egy házat, annak udvarát és egy pár eldobott gumikesztyűt mutatott be, abban sem erőszakos, sem felkavaró képsorozat nem került közzétételre. A zenei aláfestéssel kapcsolatban a Médiaszolgáltató határozott álláspontja, hogy az szintén nem volt alkalmas a nyugalom megzavarására, hiszen a hangsor 2017. február 26-a óta a „Tények” című hírműsor jellemző aláfestő zenéjeként szerepel. A narráció kizárólag a tények rövid ismertetésére törekedett.

A Médiaszolgáltató rögzítette, hogy a jogszabály szövegének szó szerinti értelmezése alapján nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy maguknak a kép- és hanghatásoknak kell a nyugalom megzavarására alkalmasnak lennie. Megítélése szerint tárgyi esetben erről nem volt szó, hiszen a műsorszegmens csupán a tények rövid ismertetésére törekedett, nem részletezte azokat, a nyugalom megzavarására alkalmas képsorok nem tűntek fel a kifogásolt műsorszámban.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt nyilatkozata szerint az, hogy a műsorszámban a hír feldolgozása alkalmas lehet más módon a nézők nyugalomának megzavarására, a műsorszám előzetesére automatikusan nem vonatkozik, azt külön vizsgálat tárgyává kell tenni.

A Médiaszolgáltató hivatkozott arra, hogy a „Tények” című műsorszámban, amely során a riport teljes mélységben kifejtésre került, a nézők figyelemfelhívása megtörtént, hiszen a képi és hang illusztrációval együtt már akár alkalmas is lehetett a nyugalom megzavarására. Véleménye szerint a hírműsorokat figyelemmel kíséző nézők naponta szembesülnek bűncselekményekkel, természeti katasztrófákkal, balesetekkel, erőszakos cselekményekkel, amelyek a tárgyi esethez hasonlóan nem alkalmasak a nyugalom megzavarására. A Médiaszolgáltató megítélése szerint a nyugalom megzavarásáról csak akkor lehet beszélni, ha a hétköznapi vizuális ingerekhez képest kirívóan brutális, erőszakos, felháborító a bemutatott képsor.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében a fentiekre tekintettel elsődlegesen az elsőfokú határozat visszavonását és annak megállapítását kérte, hogy nem sértette meg az Mttv. 14. §-ában foglalt rendelkezést. Másodlagos kérelme arra irányult, hogy a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot oly módon módosítsa, hogy mellőzi a Médiaszolgáltatót bírság megfizetésére kötelező rendelkezését.

III.

A másodfokú hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: **Ákr.**) 119. § (4) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

1. Az Mttv. 14. § sérelme

Az Mttv. 14. §-a értelmében:

„A vallási, hitbeli vagy más világnézeti meggyőződést sértő, az erőszakos vagy más módon a nyugalom megzavarására alkalmas képi vagy hanghatások médiaszolgáltatásban történő bemutatása előtt a nézők vagy hallgatók figyelmét erre a körülményre fel kell hívni.”

Helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezés célja arra irányul, hogy amennyiben olyan tartalom kerül közzétételre, amely a nyugalom megzavarására bármilyen módon alkalmassá válik, a médiaszolgáltatók kötelesek a közönség figyelmét erre a körülményre felhívni. Ez a felhívás a nézők és hallgatók számára választási lehetőséget biztosít annak eldöntése tekintetében, hogy kívánnak-e szembesülni az efféle tartalmakkal.

Jogszerűen járt el az elsőfokú hatóság akkor is, amikor megállapította, hogy a „Tények” című műsorszám, valamint annak műsorelőzetese alkalmas volt arra, hogy az átlagos néző nyugalomát megzavarja, ezért a Médiaszolgáltatónak e tényre a bemutatástól elkülönülten és azt megelőzően fel kellett volna hívnia a közönség figyelmét, az alábbiakra tekintettel.

A másodfokú hatóság a műsorszámok megtekintése alapján – az elsőfokú hatósággal egyezően – megállapította, hogy a műsorelőzetes kapcsán figyelemfelhívásra egyáltalán nem került sor, míg a „Tények” című műsorszámában a „nyugalom megzavarására alkalmas téma közlés következik” hírolvasói közlés a brutális csecsemőgyilkosság körülményeinek lényeges pontjait tartalmazó felvezetés után hangzott csak el.

Az eljárás tárgyát képező műsorszámában, illetve annak műsorelőzetesében szereplő bűncselekményről történt beszámoló kapcsán számos olyan részlet hangzott el, amely az elkövetés módjára, körülményeire, következményeire tekintettel indokolták volna, hogy a Médiaszolgáltató valamennyi, a nyugalom megzavarására alkalmas elem közlése előtt, azoktól elkülönítetten, e tényre a közönség figyelmét felhívja. A műsorban és az előzetesben használt jelzők („*kegyetlenül* a kád vizébe fojtotta”; „*borzalmas* módon ölte meg”; „*drámai* részletek következnek”) is egyértelműen mutatják, hogy a Médiaszolgáltató a bűncselekmény közönség számára megbotránkoztató jellegét igyekezett hangsúlyozni, azaz nem állítható, hogy a beszámolók csupán a tények rövid ismertetésére törekedtek volna, mellőzve a (brutális) részleteket és szenzációhajhász elemeket. A televíziónézők számára sem a műsorelőzetes, sem a hírműsor esetében nem volt biztosított az a lehetőség, hogy – a törvényi rendelkezés céljának megfelelően – eldönthessék, kívánnak-e szembesülni a brutális csecsemőgyilkosság részleteivel, az elkövetés tényén kívüli további, megdöbbentő körülményekkel.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevételével kapcsolatosan, miszerint a „Tények” című műsorszámában, amikor a riport teljes mélységben kifejtésre került, a nézők figyelemfelhívása megtörtént, a másodfokú hatóság utalni kíván arra, hogy a figyelemfelhívást megelőzően a hír kapcsán gyakorlatilag valamennyi olyan részlet, körülmény elhangzott, amely a nyugalom megzavarására alkalmas lehetett. Ilyen módon a Médiaszolgáltató valóban közzétett tájékoztató szöveget, azonban az ebben a formában nem lehetett alkalmas a közönség megfelelő tájékoztatására, a már említett választási lehetőség biztosítására.

A másodfokú hatóság az előzőekben foglaltakkal összhangban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató által közzétett hír kapcsán a nézők a műsorelőzetesben bármiféle figyelemfelhívást nélkülözve, a „Tények” című műsorszám esetében pedig a tájékoztatást megelőzően szembesülhettek a megrázó részletekkel. A Médiaszolgáltató azonban akkor járt volna el helyesen, ha mind a „Tények” című műsorszám, mind a műsorelőzetes esetében valamennyi, a nyugalom megzavarására alkalmas tartalom közzététele előtt már figyelmeztette volna a nézőket erre a körülményre.

Szintén helytállóan rögzíti az elsőfokú határozat, hogy a nyugalom megzavarására akár a képi elemek, akár a hanghatás vagy maga a narráció is, illetve ezen elemek bármelyike együttesen is alkalmas lehet, ennek alapján pedig az Mttv. 14. §-a nem a bemutatott témák alapján tesz különbséget egyes hírszegmensek között, hanem azok feldolgozásmódja, a közönség nyugalomának (a köznyugalomnak) megzavarására alkalmas jellegére tekintettel ír

elő tájékoztatási (azaz nem cenzurális természetű) kötelezettséget. Ilyen módon a nyugalom megzavarására akár önmagában a narráció, azaz a szöveges elemek is alkalmasak lehetnek.

A másodfokú hatóság utalni kíván továbbá arra, hogy nem megalapozott a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon álláspontja, mely szerint az elsőfokú hatóság a „Tények” című műsorszám előzetesét külön nem vizsgálta. Az elsőfokú határozat 3. oldalának negyedik és ötödik bekezdésében leírtak szerint a 2018. október 27. napján sugárzott, 18 órákor kezdődött „Tények” című műsorszám előzetesével összefüggésben megindított közigazgatási hatósági eljárást kiterjesztette a 2018. október 27. napján 18 órákor sugárzott „Tények” című műsorszámra. Tekintettel arra, hogy az Mttv. 167. § (1) bekezdése szerinti hatósági ellenőrzés eredménye alapján merült fel az Mttv. 14. §-ának megsértése a „Tények” című műsorszám közzétételével kapcsolatban is, az elsőfokú hatóság a műsorszám előzetesében és a műsorszámokban elhangzottakat külön-külön vizsgálta (lásd az elsőfokú határozat 3. oldal nyolcadik bekezdés és 4. oldal negyedik bekezdés közötti indokolást).

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a tényállást kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglalt megállapítások helytállóak, a Médiaszolgáltató a TV2 csatornán 2018. október 27. napján 18 órákor sugárzott „Tények” című műsorszám, valamint e műsorszám műsorelőzetese – elsőfokú határozatban jelzett időpontokban történt – közzétételével, összesen hat alkalommal megsértette az Mttv. 14. §-ban foglalt rendelkezést.

2. A kiszabott szankcióra vonatkozó megállapítások

Az elsőfokú hatóság a jogkövetkezmény fajtájának és mértékének megállapítása során helytálló következtetésre jutott, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértését, továbbá a kifogásolt műsorszám és a műsorelőzetes délutáni, illetve koraesti órákban történt közzétételére tekintettel a jogsértéseket nem értékelte csekély súlyúnak. Az ismételtség fennálltára, továbbá a jogsértés súlyára tekintettel jogszerűen járt el az elsőfokú hatóság, amikor kizárta az Mttv. 186. § (1) bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

Az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az Mttv. 187. § (2) bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen (konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket, így a már említett jogsértés súlya és ismételtsége mellett a nézettségi adatokkal alátámasztott, érdeksérelmet szenvedett és veszélyeztetett személyek számát, valamint a fokozatosság és arányosság elvét) egyaránt jogszerű következtetést vont le, döntését megfelelően indokolta.

IV.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az Mttv. 165. § (1) bekezdése, valamint az Ákr. 119. § (5) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során az Ákr. 124. § bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás az Ákr. 81. § (1) bekezdésen, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az Mttv. 165. § (3)-(4) bekezdésein, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésében és a 39. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseiben, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.

törvény 608. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésen, valamint az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2019. március 26.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Auer János
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat